

Konferencja wprowadzająca do roku formacyjnego 2021-22

„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga [...]”
Tym wszystkim, którzy Go przyjęli dał prawo stać się dziećmi Boga” (por. J 1, 1-12)

Formacja we Wspólnocie św. Pawła zawsze była oparta na Słowie - fragmencie Pisma Świętego które zgłębiamy przez cały rok. Wierzmy, że na ile umieliśmy to rozeznac - wskazał nam je Pan. Każde Słowo i każdy roczny temat są ważne, ale czasami są Słowa i tematy wyjątkowe. Wydaje się, że ten rok formacyjny – taki właśnie jest.

Pierwszy powód tej wyjątkowości jest związany z charyzmatem Wspólnoty, który w 2012 roku sformułowaliśmy jako: „odkrywanie istoty chrześcijaństwa i uczenie się, jak żyć zgodnie z nią”. Słowo *istota* rozumiemy jako *to, co jest w czymś zasadnicze*. Domaga się ona od nas zrozumienia, że pewne elementy naszego chrześcijaństwa są niezbywalne i kluczowe, a inne stanowią wspierający je (a czasami nawet przesłaniający je) dodatek. Bez tej wiedzy łatwo się zgubić, zwłaszcza w czasie, kiedy zabierane jest nam to, co wydawało się nienaruszalne - jak możliwość uczestnictwa we mszy świętej, czy zaufanie do biskupów. Chociaż wiemy, że w centrum Kościoła jest osoba Jezusa Chrystusa, oraz że bycie chrześcijaninem polega na relacji z Nim, to poszukiwaliśmy jakiegoś ukonkretnienia w chrześcijańskim sposobie życia. W tym sensie przez wiele lat *istota chrześcijańskiego życia* pozostawała we Wspólnocie nieokreślona i nieodkryta. W tym roku przyszedł czas, żeby podjąć próbę dodefiniowania tego czym powinniśmy żyć.

Drugim powodem dla którego ten rok jest wyjątkowy, jest nasze silne przekonanie, że na temat który chcemy w tym roku podjąć, byliśmy przygotowywani przez Ducha Świętego już od jakiegoś czasu. Już dwa lata temu, na rekolekcjach w Białobrzegach, wiedzieliśmy że musimy zrozumieć co znaczą słowa Jezusa z Apokalipsy „Oto czynię wszystko nowym” (Ap 21, 5) . Na tamtym etapie zawężaliśmy „wszystko” do „Ciebie” - konkretnego człowieka. W następnym roku, we fragmencie z Drugiego Listu do Koryntian, zobaczyliśmy, że ten sam temat wraca: „Jeśli kto jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem: stare przeminęło i nastało nowe” (2Kor 5, 17). Stało się jasne, że św. Paweł uważał, że ta nowość jest dostępna już dzisiaj! Fragment ten pochodzi z planowanej ostatniej konferencji, która nie została napisana. W zamian za nią, nowy rok formacyjny jest w całości poświęcony tematowi *nowości* – nowości stworzenia i nowemu życiu.

Wiemy, że *nowe życie* jest *darem*, który otrzymaliśmy w momencie chrztu świętego. Pytanie tylko, czy ten *dar* rozpakowaliśmy i czy z niego korzystamy w pełni, tak jak zamierzył jego Dawca?

Chcąc zmierzyć się z tym tematem, zastanawialiśmy się w Diakonii Słowa jakie fragmenty Biblii najlepiej nas wprowadzą w ten temat. Punktem wyjścia stał się dla nas Drugi List do Koryntian, który wskazywał jednoznacznie na Chrystusa, jako sposób i warunek doświadczenia *nowości*. Idąc tym tropem połączyliśmy kilka faktów biblijnych i teologicznych:

1. Jezus jest najdoskonalszym wzorem *Nowego Życia* - a zatem to Jemu musimy się przypatrzeć, aby tę *nowość* w Nim zobaczyć;

2. Chcemy bardziej skoncentrować się na słowach Jezusa o *Nowym Życiu*, niż wnioskować o nim na podstawie czynów Jezusa;
3. Księgą, która najwięcej mówi o *Nowym Życiu* jest Ewangelia według św. Jana – nazywana jest czasem *Ewangelią Nowego Życia*.

Stąd zrodził się pomysł, aby przysłuchać się temu co mówi Jezus w Ewangelii wg. św. Jana o sobie samym, zakładając, że to objawia nam na czym polega *nowe życie* w Nim, a my jesteśmy wezwani do naśladowania Go.

Diakonia stanęła przed wyzwaniem uporządkowania wątków, gdyż Ewangelia wg. św. Jana jest bardzo bogata i tematy związane z *nowym życiem* przeplatają się w całej jej treści. Podjęliśmy decyzję, że skupimy się na pierwszej połowie Ewangelii (rozdziały od pierwszego do dziesiątego), zostawiając treści związane z Paschą i Zmartwychwstaniem na inny czas. Następnie rozeznaliśmy, że drogą do zrozumienia nowego życia jest próba odkrycia co Jezus chciał przekazać o sobie używając metafor, co do których powiedział „Ja jestem...”. Jezus *jest*, a my *mamy być*: światłem, wodą, chlebem, bramą i pasterzem. Są to słowa-klucze pomagające nam uporządkować zasadnicze treści i bardziej plastycznie opowiedzieć o tym, czym jest *nowe życie* i jak realnie nim żyć. Podane przez Jezusa analogie staną się dla nas tematami tegorocznych konferencji, natomiast jeszcze przed tym cyklem wprowadzimy się w biblijne znaczenie *nowego życia* oraz opiszemy, także na podstawie Ewangelii Jana, sprawy dotyczące rozwoju wiary w życiu człowieka.

* * *

Zatrzymajmy się chwilę na konferencjach i pracy z nimi. Jako Diakonia Słowa, mamy świadomość, że nie są one wybitnymi dziełami literackimi czy teologicznymi, bo też nie o to w nich chodzi. Ich celem jest pomoc w zrozumieniu fragmentu Słowa Bożego w kierunku wizji, która została rozpoznana. Każdy fragment Pisma Świętego bowiem, jak uczą Ojcowie Kościoła, ma taką cechę jak sam Bóg – jest nieskończony. Można zatem go odczytywać, zgodnie z metodą *lectio divina* oświetlanego innymi fragmentami, tak że daje nam różne poprawne interpretacje. Zadaniem Diakonii jest poszukiwanie fragmentów, a potem odczytanie z nich częściowych odpowiedzi na pytanie postawione w temacie rocznym. W tym roku brzmi ono: jak żyć nowym życiem? Rozeznawanie Słowa w kontekście tematu rocznego, jest jednocześnie powodem, dlaczego tworzymy własne teksty w ramach Wspólnoty i konkretnego roku formacyjnego.

Drugie ważne przypomnienie dotyczące spisanych konferencji to zamierzony sposób ich używania, który wpływa na sposób pisania konferencji. Są one dostosowane do przerabiania *metodą 5 punktów*. Oznacza to, że unikamy w nich wyręczania czytelnika w przekładaniu treści na konkretne aspekty życia czytelnika i staramy się sugerować mu co powinien z nimi zrobić. Staramy się ograniczyć do wytłumaczenia rzeczywistości Bożej, o której mówimy i pokazać ją w tekście. Ewentualnie pokazujemy jedynie pewne obszary życia, których to dotyczy. To jest punkt wyjścia do pracy w indywidualnym świecie każdego z nas.

Tak skonstruowana konferencja różni się znacznie od homilii, religijnych podcastów czy videoblogów. W nich bowiem słuchający stara się najczęściej *wyłapać* jedną rzecz, która go *uderza*. Nasze konferencje służą bardziej do wejścia w daną rzeczywistość i przyjrzenia się jej aspektom w życiu w ramach pracy własnej. To oczywiście jest bardziej wymagające dla odbiorcy – z czytelnika staje się on zaangażowany w analizę i przemianę własnego życia, oraz, co ważne, rozpoczyna dialog z Bogiem na ten temat.

Pamiętajmy też, że w zalewie treści, nawet najbardziej wartościowych, owoc wydaje tylko to, czym na dłużej zajmujemy nasz umysł i ostatecznie przyjmujemy za swoje. Zaczynamy od czytania wybranych wersetów, które stanowią punkt wyjścia - warto wykorzystać te fragmenty do naszej modlitwy. Samo *czytanie* konferencji to tylko wstęp do pracy z *treścią* konferencji,

która może mieć miejsce wyłącznie wtedy, gdy poświęcimy jej czas. Podstawą jest pewna systematyczność, która sprawia, że nasz umysł i serce pracują aktywnie bazując na odkrywanym Słowie. Można to uzyskać przez częste przypominanie treści na podstawie naszych notatek. Jest to możliwe nawet przy intensywnej pracy zawodowej i wielu troskach dnia codziennego. Wystarczy zbudować sobie nawyk sięgania często do zeszytu formacyjnego, a czasami poświęcić nieco więcej czasu na podsumowanie poszczególnych *punktów*. To powinno spowodować, że Słowo i konferencja pracują w nas, a nie tylko my nad nią. Szczególnym miejscem wsparcia pracy formacyjnej według 5 punktów są spotkania w grupach. Tam dokonujemy pewnego podsumowania *stanu pracy*, z drugie możemy podzielić się naszymi sposobami na realizację poszczególnych punktów.

* * *

Mając na uwadze to wszystko, każdy indywidualnie musi podjąć coroczną decyzję, czy chce iść tą drogą. Zakres decyzji i zobowiązania formacyjne zostały wyjaśnione w oddzielnym tekście dostępnym na naszej stronie (<http://wspolnotapawla.pl/decyzja>). Rozpoczynające się właśnie spotkania w małych grupach są miejscem, w którym możemy podjętą decyzję zakomunikować wobec wszystkich. Nie traktujmy jednak tego jako obciążające nas zobowiązanie. Ma to nam jedynie pomóc skonkretyzować i nazwać nasze cele. Zachęcamy też do szybkiego przygotowania się do skrutynium, czyli rozmowy z animatorem (plan i jednocześnie pomoc w przygotowaniu się do tego spotkania: <http://wspolnotapawla.pl/skrutynium>).

Niech Nasz "Bóg, który jest w nas sprawcą i chcenia i działania zgodnie z Jego wolą" (Flp 2, 13) prowadzi nas do większych owoców nowego życia w nas!

Autorzy: Tomasz Szepieniec, Aleksandra Pałuk
w ramach Diakonii Słowa i Grupy Odpowiedzialnych Wspólnoty św. Pawła